Temps Ordinari - Segon diumenge

Per LlorencP el dl., 13/01/2020 - 21:00

Is 49,3.5-6
1Co 1,1-3
Jn 1,29-34

Ens trobem ja en els diumenges de temps ordinari que ens proposa l'Església fins que arribi la Quaresma. Aquest any les lectures en general són de l'Evangeli segons sant Mateu, però avui hem llegit l'Evangeli segons sant Joan. Podem pensar que es tracta com d'un "pròleg" al llibre que anirem llegint al llarg d'aquest any litúrgic, l'evangeli segons sant Mateu.

I què fa un pròleg? Doncs bàsicament enunciar els grans temes que hi aniran apareixent, i el plantejament general de l'obra, per tal de motivar al lector a entrar a fons i amb ganes dins el que ve a continuació.

Avui doncs se'ns parla de tres temes fonamentals en la nostra fe i la nostra vida: que Jesús és el Senyor que "pren damunt seu el pecat del món" per a alliberar-nos; que, ple de l'Esperit Sant, ha vingut a renovar-nos i començar una etapa nova de relació amb Déu; i finalment, que nosaltres estem convidats a donar testimoni de tot això.

De totes maneres, ens fixarem avui sobretot en la figura de Joan Baptista com aquell que dóna vida a l'escena que se'ns ofereix avui.

1) Joan veu

És bonic observar com l'inici de l'evangeli d'avui és bastant abrupte: "el dia següent, Joan veié que Jesús venia cap a ell i digué: «Mireu…"

És remarcable com tot sorgeix d'una mirada que sap veure, que sap identificar a Jesús. Jesús podia haver passat entre d'altres, com tants altres, desapercebut…Però Joan ja sap qui és Jesús, el reconeix, i es posa a cridar. I el que diu és precisament: "mireu", com dient: 'apreneu a mirar i a identificar Jesús present i que ve cap a nosaltres', apreneu a afinar la vostra vista per veure Jesús present i com aquell que ve cap a nosaltres…

Potser nosaltres també hem d'aprendre del que diu Joan, i fer-li cas quan ens diu: "mireu…"

Potser hem d'aprendre a afinar la nostra vista, la nostra mirada, per aprendre a reconèixer Jesús, el Senyor, quan es presenta actuant també avui, en els nostres dies, en les nostres vides, en el nostre món concret i proper.

Recordem que l'evangeli de Mateu acaba amb aquestes paraules: "i sapigueu que jo estic amb vosaltres tots els dies, fins el final dels temps"... Això, ens ho creiem d'alguna manera? Si és així, per què no afinar la nostra mirada per reconèixer aquesta presència del Senyor "tots els dies" entre nosaltres?

2) Joan dona testimoni

És impressionant la força de Joan, quan diu: "jo ho he vist i dono testimoni…". Sí, dóna testimoni perquè "he vist com l'Esperit del cel baixava com un colom…", dona testimoni perquè ha sabut mirar i entendre.

I el testimoniatge de Joan és ben valent: en la següent escena, Joan testimonia sobre Jesús també als seus deixebles, i els anima a deixar-lo, a ell, per iniciar una vida de seguiment de Jesús. És un testimoniatge compromès, que se sap posar on li pertoca i posa el centre d'atenció no en ell, sinó en aquell sobre qui testimonia. Per a Joan, el centre és Jesús, el centre és aquell que "bateja amb l'Esperit Sant", aquell que culmina allò que ell havia preparat.

Ens podem preguntar si nosaltres també sabem donar testimoniatge sobre Jesús, si reconeixem, en primer lloc en el nostre cor, que Jesús és qui renova, vivifica, dóna sentit i força a allò que fem per construir Regne de Déu en el nostre món…

Jo, ¿puc donar testimoniatge de Jesús perquè reconec en Ell el centre de la meva vida? Com diu un text preciós parlant de les persones consagrades al final de la seva vida: ¿en quina mesura podem dir que la nostra vida "no es pot entendre sense Déu"? ¿De quina manera la meva vida és testimoniatge de Déu, de Jesús?

3) Joan se sap posar al seu lloc

És molt notable com els evangelis que ens parlen de Joan Baptista remarquen molt la seva humilitat i la seva claredat en posar al centre Jesús i no ell. Segurament, molts dels seus seguidors pensarien que ell era el profeta esperat… i Joan hauia d'insistir molt que no, que ell era només qui havia d'anunciar aquell que havia de venir, Jesús.

Ben fortes sonen en aquest context aquestes paraules: “després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia”... o el contrast que remarca ell mateix entre la humilitat i el caràcter penitencial del seu baptisme (“jo batejo només amb aigua”) front el vivificador baptisme de Jesús (“ell batejarà amb l’Esperit Sant”)...

Ens podem preguntar també nosaltres: com estic d’humilitat, d’esperit de servei, de buscar el bé dels altres per sobre del meu. En definitiva, ens podem preguntar si el centre de la nostra vida el tenim en nosaltres mateixos, i en Jesús i en els altres.

Conclusió

Tant de bo, doncs, deixem que ressonin aquests tres aspectes que ens assenyala l’evangeli d’avui:

- que sapiguem mirar, que aprenguem a mirar en la nostra vida per reconèixer les mil maneres creatives i senzilles, que té el Senyor de fer-se present en el nostre món
- que sapiguem ser testimonis de Jesús en la nostra vida, senzillament, però apuntant cap a allò que construeix espais de Regne de Déu en el nostre món
- que sapiguem ser humils, com Joan Baptista, i posar el centre no en nosaltres mateixos, sinó en els altres i en el nostre servei.

ETIQUETES
MIRADA TESTIMONI HUMILITAT